

ret. Det er tallene, der viser, at de penge, som er bevilget fra Folketingets side, også er kommet ud til kommunerne.

Så sætter hr. Ole Stavad spørgsmålstegn ved min påstand om, at KL har sagt, at der er mulighed for at have det samme serviceniveau i 2007 som i 2006, og siger, at det har de nok aldrig sagt. Der kan jeg sige, at hr. Erik Fabrin, der er formand for Kommunernes Landsforening, som er den part, regeringen forhandler med, den 7. september skriver i Berlingske Tidende:

»For kommunerne under et giver aftalen mulighed for næste år at fastholde det serviceniveau, vi har i år«.

Så det synes jeg sådan set ikke at der er nogen grund til at diskutere videre.

Jeg er i fin kontakt med det kommunale system. Jeg kan tage min egen kommune, hvor jeg bor, og hvor jeg er opstillet, Aabenraa Kommune. Der har jeg set budgettet for 2007, og det ser rigtig fint ud. Der er flere penge til service til borgerne i 2007 end i 2006. Der er faktisk endda ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ja tak. Fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det skulle gerne være sådan hvert eneste år, at der er flere penge end året før. Det, der er interessant, er, om der er penge nok til at dække behovet, så man ikke behøver at forringe serviceniveauet. Det er jo det, der er problemet, og jeg kan forstå, man også lidt er begyndt at indrømme fra regeringens og flertallets side, at det faktisk er rigtigt, hvad mange borgere og mange offentligt ansatte oplever, nemlig at der bliver skåret ned på velfærdsydelse næste år.

De mange protester, der har været, har jo heldigvis ført til, at nogle af de værste nedskæringer er taget af bordet nogle steder. Men der er altså stadig mange, der kommer til at opleve, at der bliver flere børn pr. pædagog, at der er ældre, der får rengøring sjældnere, og som går over til at få frossen mad en gang om ugen i stedet for at få varm mad hver dag, at børnene får færre timer i skolerne osv.

Jeg vil bare spørge hr. Peter Christensen, om han mener, det var det, regeringen lovede borgerne, da man lancerede kommunalreformen, og om det var det, man gik til valg på sidste gang.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Ressourcer nok, altså, hvornår er der ressourcer nok? Jeg tror, Enhedslisten aldrig ville kunne få ressourcer nok. Men for os er det afgørende, at man kan videreføre og forbedre serviceniveauet i forhold til året før, og det kan man med den aftale, der er indgået med Kommunernes Landsforening.

KL 17.05

Så var jeg i mit ordførerindlæg inde på – og det vil jeg sådan set gerne gentage, for det er selvfølgelig centralt, når vi står midt i en kommunalreform – at når man lægger kommuner sammen, kan det ikke undgås, at for at man kan finde det nye gennemsnit, er der nogle, der vil opleve en lille stigning og andre et lille fald. Det er ikke dramatiske ændringer, vi taler om, men selvfølgelig finder de sted.

Alternativet til det ville være, at man sagde: Vi vælger til enhver tid bare det dyreste niveau. Den kommune, der har gjort det dyrest, ikke noget med, om den har gjort det bedst, nej, den, der har gjort det dyrest, skal lægge det fremtidige niveau. Det ville få nogle meget dramatiske økonomiske konsekvenser.

Vi så det lidt i 1970, nemlig at det steg dramatisk. Det vil vi så sikre ikke gentager sig, men det ændrer ikke ved, at der bliver flere penge til borgernær service.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Man kunne jo også overveje, når man pålægger samfundet at gennemføre den største reform nogen sinde, at erkende, at det koster nogle penge og det koster nogle ressourcer, og sige, at det ikke var børnene i daginstitutionerne, børnene i folkeskolerne, de ældre, der har brug for hjemmehjælp, som skulle betale for den reform, som regeringen og Dansk Folkeparti ønskede at gennemtvinge, at det var noget, som man f.eks. kunne betale ved at lade være at give så store skattelettelser.

Det er jo et politisk valg, hvordan man vælger at finansiere den reform, og jeg skal bare høre, om hr. Peter Christensen er enig i, at med den måde, man har valgt at gøre det på, hvor man ikke sender penge med ud til reformen, men siger: I må skære ned ude i kommunerne for at få det til at hænge sammen, så der er et ens serviceniveau på et lavere niveau end før, så er det altså børnene og de ældre, der kommer til at betale